

Sygn. akt XII K 125/22

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 15 czerwca 2023 roku

Sąd Okręgowy w Warszawie XII Wydział Karny w składzie:

Przewodnicząca: SSO Katarzyna Stasiów (spr.)

Sędzia SO Konrad Mielcarek

Ławnicy: Małgorzata Seroczyńska

Halina Janina Trzcńska

Mateusz Zakolski

Protokolant: Paulina Powązka-Płóciennik, Mirosław Grzęda, Monika Raczyńska, Klaudia Konopczyńska

przy udziale prokuratorów Andrzeja Janeckiego, Anny Pardo i Katarzyny Szeskiej

po rozpoznaniu na rozprawie w dniach 19 września 2022 r., 12 października 2022 r., 10 listopada 2022 r., 22 grudnia 2022 r., 17 marca 2023 r., 12 maja 2023 r. i 15 czerwca 2023 r.

sprawy J. M. (1) syna T. i L. z domu P., urodzonego (...) w W. oskarżonego o to, że:

w dniu 25 lipca 2021 roku w W., działając w zamiarze bezpośrednim pozbawienia życia J. R., co najmniej dwukrotnie ugodził go nożem w okolice klatki piersiowej oraz brzucha, powodując u pokrzywdzonego obrażenia ciała w postaci ciężkiej okolicy mostka, rany klutej klatki piersiowej po lewej stronie z niewielką odmą opłucnową, rany klutej w podżebrzu prawym z niewielką odmą opłucnową i śladem krwi wokół wątroby, skutkujące rozstrojem zdrowia i naruszeniem funkcji narządu ciała na okres powyżej dni siedmiu, przy czym zamierzonego celu nie osiągnął z uwagi na postawę pokrzywdzonego oraz udzieloną mu pomoc,

tj. o przestępstwo z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 148 § 1 k.k.

I. J. M. (1) uznaje za winnego dokonania zarzucanego mu czynu, z tym, że w jego opisie słowa „co najmniej dwukrotnie” zastępuje słowami „trzykrotnie” i czyn kwalifikuje z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 148 § 1 k.k. w zb. z art. 157 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. i za to na podstawie tych przepisów skazuje go, a na podstawie art. 14 § 1 k.k. w zw. z art. 148 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 3 k.k. wymierza mu karę 9 (dziewięciu) lat pozbawienia wolności;

II. na podstawie art. 63 § 1 k.k. na poczet orzeczonej kary pozbawienia wolności zalicza oskarżonemu okres tymczasowego aresztowania od 25.07.2021 roku godzina 23:15 do 15 czerwca 2023 r.;

III. na podstawie art. 230 § 2 k.p.k. zwraca oskarżonemu J. M. (1) dowody rzeczowe opisane w wykazie dowodów rzeczowych i śladów kryminalistycznych nr I/122/22/P na karcie 379 akt sprawy pod pozycjami 1., 2., 3. i 7.;

IV. na podstawie art. 230 § 2 k.p.k. zwraca S. P. (1) dowód rzeczowy opisany w wykazie dowodów rzeczowych i śladów kryminalistycznych nr I/122/22/P na karcie 379 akt sprawy pod pozycjami 4. i 5.;

V. na podstawie art. 230 § 2 k.p.k. zwraca K. H. dowody rzeczowe opisane w wykazie dowodów rzeczowych i śladów kryminalistycznych nr I/122/22/P na karcie 379 akt sprawy pod pozycją 6.;

VI. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adwokat A. G. kwotę 2640 (dwóch tysięcy sześciuset czterdziestu) złotych plus VAT tytułem wynagrodzenia za obronę oskarżonego J. M. (2) z urzędu;

VII. zwalnia oskarżonego od ponoszenia kosztów sądowych, obciążając wydatkami Skarb Państwa.

UZASADNIENIE			
Formularz UK 1	Sygnatura akt	XII K 125/22	
Jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku dotyczy tylko niektórych czynów lub niektórych oskarżonych, sąd może ograniczyć uzasadnienie do części wyroku objętych wnioskiem. Jeżeli wyrok został wydany w trybie art. 343, art. 343a lub art. 387 k.p.k. albo jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku obejmuje jedynie rozstrzygnięcie o karze i o innych konsekwencjach prawnych czynu, sąd może ograniczyć uzasadnienie do informacji zawartych w częściach 3–8 formularza.			
1. USTALENIE FAKTÓW			
1.1. Fakty uznane za udowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
	J. M. (1)	W dniu 25 lipca 2021 roku w W., działając w zamiarze bezpośrednim pozbawienia życia J.	

		<p>R., trzykrotnie ugodził go nożem w okolice klatki piersiowej oraz brzucha, powodując u pokrzywdzonego obrażenia ciała w postaci ciętej okolicy mostka, rany klutej klatki piersiowej po lewej stronie z niewielką odmą opłucnową, rany klutej w podżebrzu prawym z niewielką odmą opłucnową i śladem krwi wokół wątroby, skutkujące rozstrojem zdrowia i naruszeniem funkcji narządu ciała na okres powyżej dni siedmiu, przy czym zamierzonego celu nie osiągnął z uwagi na postawę pokrzywdzonego oraz udzieloną mu pomoc,</p> <p>tj. przestępstwo z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 148 § 1 k.k. w zb. z art. 157 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k.</p>	
<p>Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione</p>	<p>Dowód</p>	<p>Numer karty</p>	
<p>Pokrzywdzony J. R. mieszkał przy ul. (...) wraz z K. H.. Jest to budynek, w którym znajdują się lokale socjalne. Większość zamieszkujących go osób nadużywa alkoholu. Często dochodzi tam do głośnych imprez, kłótni, kradzieży, niszczenia mienia, brudzenia wspólnej toalety itp. Pokrzywdzony nadużywał alkoholu, zażywał środki psychoaktywne, utrzymywał się z grania</p>	<p>Zeznania J. R. (częściowo)</p>	<p>k. 72-74 t. I, k. 966v-968 t. V</p>	

w miejscach publicznych.
W zajmowanym przez
niego mieszkaniu panował
trudny do opisania
bałagan

Oskarżony J. M. (1) na
co dzień mieszkał u swojej
córci A. M., ale czasami
pomieszkiwał dzień czy
kilka dni w swoim lokalu
przy (...). Robił to w
celu spożywania alkoholu.
Należy bowiem do osób
nadużywających alkoholu.
W jego mieszkaniu
panował porządek i miał
pretensje do swoich
niechlujnych sąsiadów.

Konflikt między
pokrzywdzonym i jego
znajomymi a oskarżonym
nasilał się już w okresie
sprzed przedmiotowego
zdarzenia i dotyczył on
faktu brudzenia obiektów
i rzeczy w części
wspólnej nieruchomości
przez pokrzywdzonego i
inne osoby zamieszkujące
budynek przy ul. (...).
Szczególnym punktem
zapalnym stało się
poważne uszkodzenie
przez nieustaloną osobę
drzwi oskarżonego, o co
oskarżył on J. R..

Dnia 25.07.2021 r. przed
godziną 23 do drzwi J.
M. (1) dobijał się J.
R.. Ponieważ oskarżony
nie otwierał albo z
powodu przekonania R., że
oskarżony jest nieobecny,
pokrzywdzony otworzył na
siłę drzwi zamknięte na
zamek poprzez zniszczenie
futryny. To zdenerwowało

oskarżonego, który wyszedł na korytarz. Między mężczyznami wywiązała się sprzeczka, w wyniku której oskarżony zaatakował J. R. białoniebieskim nożem o długości ostrza ok. 12 cm, godząc go trzy razy w okolice klatki piersiowej oraz brzucha, powodując u pokrzywdzonego obrażenia ciała w postaci rany ciętej okolicy mostka, rany klutej klatki piersiowej po lewej stronie z niewielką odmą opłucnową, rany klutej w podżebrzu prawym z niewielką odmą opłucnową i śladem krwi wokół wątroby. Oskarżony zadawał zatem pokrzywdzonemu rany w pobliżu ważnych narządów takich jak serce i płuca.

Świadkiem zdarzenia była znajdująca się wówczas na korytarzu S. P. (1), która zaczęła odciągać J. M. (1) od J. R., uderzając oskarżonego znalezioną na korytarzu butelką w głowę. Po zaprzestaniu ataku przez oskarżonego wrócił on, na polecenie innych mieszkańców (którzy chcieli zapobiec jego wyjściu z budynku), do zajmowanego przez siebie mieszkania. J. R. poprosił natomiast o wezwanie pogotowia sąsiadkę A. W., która – przestraszona zaistniałą sytuacją – schowała się z powrotem do swojego mieszkania i stamtąd zadzwoniła

na numer alarmowy. Pomocy pokrzywdzonemu udzieliła również S. P. (1) i pozostałe niemożliwe do ustalenia osoby (lub osoba, prawdopodobnie E. P. (1)), próbując zatamować J. R. w jego mieszkaniu krew. Nieustalona osoba zadzwoniła także, osobno niż A. W., na numer alarmowy.

Po przyjeździe na miejsce zdarzenia policji zbadano oskarżonego i S. P. (1) na obecność alkoholu we krwi, uzyskując wyniki kolejno 1,08 mg/l oraz 1,88 mg/l. Znajdujące się w budynku osoby wskazały na J. M. (1) jako sprawcę przestępstwa, zdołał to także potwierdzić pokrzywdzony, mimo trudności z oddychaniem. Pokrzywdzonego zabrano następnie do szpitala, gdzie z powodu stanu zagrożenia życia i zdrowia został przewieziony na oddział chirurgiczny.

Podczas jego pobytu w placówce medycznej stwierdzono, iż J. R. doznał trzech ran kłutych: w okolicach nadbrzusza, na klatce piersiowej w okolicach mostka oraz po lewej stronie klatki piersiowej, jednak jego życie nie było zagrożone. Obrażenia skutkowały jednak naruszeniem funkcji narządu ciała na okres powyżej 7 dni, pokrzywdzony stracił trwale czucie

we fragmencie klatki piersiowej. Na miejscu zdarzenia, w lokalu, w którym mieszkał oskarżony, ujawniono nóż kuchenny ze śladami krwi. Takie same ślady odnaleziono na klatce schodowej, schodach i w mieszkaniu pokrzywdzonego.		
Wyjaśnienia J. M. (1) (częściowo)	k. 391-396 t. II, k. 101-102 t. I, k. 86-89 t. I, k. 674v t. IV	
Zeznania A. W.	k. 41-42 t. I, k. 676v-677v t. IV	
Zeznania S. P. (1) (częściowo)	k. 45-46 t. I, k. 678 t. IV, k. 748v-750 t. IV	
Zeznania E. P. (1) (częściowo)	k. 230-231 t. II, k. 895v-896 t. V	
Zeznania K. J. (częściowo)	k. 237-238 t. II, k. 804v-805 t. V	
Zeznania R. K. (częściowo)	k. 253-254 t. II	
Zeznania K. H. (częściowo)	k. 49-50 t. I, k. 751v-753 t. IV	
Zeznania A. M.	k. 126-127 t. I, k. 518-519 t. III, k. 675-676 t. IV	
Zeznania T. R. (częściowo)	k. 227-228 t. II, k. 678-679 t. IV	
Zeznania E. P. (2)	k. 233 t. II, k. 706-706v t. IV	

Protokół badania stanu trzeźwości analizatorem wydechu J. M. (1)	k. 6 t. I	
Protokół zatrzymania J. M. (1)	k. 3 t. I	
Protokół badania stanu trzeźwości analizatorem wydechu S. P. (1)	k. 7 t. I	
Protokół oględzin klatki schodowej	k. 12-14 t. I	
Protokół oględzin mieszkania	k. 15-17 t. I	
Dokumentacja pogładowa	k. 20-35 t. I	
Protokół zatrzymania rzeczy	k. 36-38 t. I	
Protokół oględzin rzeczy	k. 66-69 t. I	
Protokół zatrzymania rzeczy	k. 133-135 t. I	
Protokół pobrania krwi od J. M. (1)	k. 176 t. I	
Opinia wydana na podstawie ekspertyzy kryminalistycznej z zakresu badań chemicznych	k. 174-175 t. I	
Opinia toksykologiczna – sprawozdanie z przeprowadzonych badań	k. 177-179 t. I	
Protokół oględzin mieszkania	k. 18-19 t. I	

Protokół przeszukania osoby, jej odzieży i podręcznych przedmiotów	k. 8-10 t. I	
Protokół oględzin osoby J. M. (1)	k. 53-55 t. I	
Protokół oględzin rzeczy	k. 59-64 t. I	
Kwestionariusz wywiadu środowiskowego	k. 212-213 t. II	
Zeznania T. Z. (1)	k. 248-249 t. II, k. 750v-751 t. IV	
Zeznania S. K. (częściowo)	k. 288-289 t. II	
Zeznania E. R. z załącznikami	k. 294-297 t. II, k. 677v-678 t. IV	
Zeznania K. N.	k. 512-513 t. III, k. 705v-706 t. IV	
Dokumentacja medyczna dot. J. R.	Oddzielny tom dokumentacji medycznej	
Opinia sądowo-lekarska	k. 161-164 t. I	
Sprawozdanie z badań	k. 368-372 t. II	
Sprawozdanie z badań	k. 345-357 t. II	
Opinia sądowo-psychiatryczna	k. 150-152 t. I	
Opinia sądowo-psychologiczno-psychiatryczna	k. 467-499 t. III	
Zeznania S. P. (2)	k. 374-375 t. II, k. 707 t. IV	

Protokoły pobrania materiału porównawczego od J. R.	k. 130 t. I, k. 159 t. II	
Protokoły pobrania materiału porównawczego od J. M. (1)	k. 136-137 t. I	
Dane telekomunikacyjne	k. 241 t. II	
Protokoły pobrania materiału porównawczego od S. P. (1)	k. 157-158 t. II	
Notatka urzędowa z załącznikami	k. 381-385 t. II	
Pismo z (...) W. wraz z załącznikiem	k. 432-433 t. III	
Protokół oględzin płyty CD z zawartością nagrania	k. 434-452 t. III	
Pismo A. M. wraz z załącznikiem w postaci fotografii	k. 529-530 t. III	
Notatka urzędowa	k. 532 t. III	
Protokół oględzin płyty CD	k. 534-536 t. III	
Opinia sądowo-psychiatryczna z przesłuchania S. P. (1)	k. 787-788 t. V	
Protokół badania stanu trzeźwości analizatorem wydechu E. P. (1) ze świadectwem wzorcowania	k. 802-803 t. V	
Zeznania S. R.	k. 896v-897 t. V	

Dokumentacja medyczna J. R.	k. 934 t. V		
Opinia sądowo-psychologiczna	k. 947-949 t. V		
Rzut pierwszego piętra budynku przy ul (...) w W.	k. 991 t. VI		
Opinia sądowo-psychologiczna	k. 1002-1004 t. VI		
Dokumentacja fotograficzna	k. 1009-1011 t. VI		
Zeznania D. B.	k. 1013v-1014 t. VI		
Zeznania I. P.	k. 1014-1015 t. VI		
1.2. Fakty uznane za nieudowodnione			
BRAK			
2. OCena DOWOdów			
2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów			
Lp. faktu z pkt 1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu	
	Wyjaśnienia J. M. (1) (częściowo) k. 391-396 t. II, k. 101-102 t. I, k. 86-89 t. I, k. 674v t. IV	Sąd uznał za wiarygodne wyjaśnienia oskarżonego J. M. (1) w zakresie, w którym przyznał, iż podejrzewał J. R. oraz inne osoby, w tym S. P. (1), o zniszczenie drzwi do jego mieszkania. Oskarżony w swoich wyjaśnieniach wskazał ponadto, iż użył	

		<p>niebezpiecznego narzędzia w stosunku do J. R. (wedle jego słów był to nóż lub widelec) oraz że wcześniej pił alkohol. Wyjaśnienia te znajdują potwierdzenie w pozostałym zebranych w sprawie materiale dowodowym.</p>	
	<p>Częściowo zeznania J. R., S. P. (1), E. P. (1), K. H., T. R., S. K., R. K., K. J.</p>	<p>Sąd uznał zeznania wymienionych świadków za wiarygodne w części dotyczącej dokonanych przez J. M. (1) uderzeń nożem w tułów J. R..</p> <p>Bezpośrednimi świadkami tego wydarzenia byli pokrzywdzony i S. P. (1) - najbardziej aktywnie pomagająca osoba. O tym, że kobieta ta była świadkiem zdarzenia, wnosić można nie tylko z jej zeznań, lecz także z zeznań J. R. (k. 72-74 t. I). Przebieg tego najważniejszego dla sądu zdarzenia jest w materiale dowodowym spójny. Zeznania pokrzywdzonego i S. P. (1) korespondują z ujawnionymi śladami krwi. Wiele sprzeczności dotyczących okoliczności drugorzędnych nie wpływa na ocenę materiału dotyczącą istoty sprawy. Zważyć należy, iż w dniu tym znaczna część świadków (o ile nie wszyscy) znajdowali się pod wpływem alkoholu, co mogło zaważyć na tym, że najlepiej zapamiętali ww. najistotniejsze okoliczności, a szczegóły</p>	

mniej ważne zatarły się w ich pamięci lub też w chaosie, który niewątpliwie zapanował w budynku, nie zauważyli wszystkich szczegółów. W zakresie, w jakim zeznania te uznano za wiarygodne (a więc w zakresie najistotniejszych z punktu widzenia procesu informacji), są one spójne oraz logiczne, a także znajdują potwierdzenie w pozostałym materiale dowodowym ujawnionym w toku postępowania. O tym, iż zapamiętanie przez świadków tak istotnych faktów nie powinno budzić wątpliwości, świadczy także opinia biegłego D. B. (k. 1013v-1014 t. VI) na okoliczność oceny wiarygodności zeznań S. P. (1) - cyt. „Generalnie u człowieka pod wpływem alkoholu struktury poznawcze są zaburzone, pamięć gorzej działa, zapisują się w pamięci najbardziej mocne bodźce. Kiedy dochodzi do zabójstwa, często świadek znajdujący się w stanie nietrzeźwości, nie pamięta szczegółów, ale sedno traumatycznego wydarzenia pamięta. W pamięci koduje się najważniejsze wydarzenie”.

Ponadto w zaistniałej sytuacji rodzą się różne silne emocje wpływające na koloryzowanie niektórych okoliczności. Dotyczy to przykładowo sprostowania przez J.

		<p>R. swoich zeznań ze śledztwa. W tym wypadku pokrzywdzony był zły na oskarżonego i przedstawił go w gorszym świetle niż na to zasługiwał, ale nie zmienia to przecież prawdziwości zeznań na okoliczność zadawania ran nożem. Podobnie kwestia zeznań dotyczących K. H. – pokrzywdzony swoimi zeznaniami chce ją chronić. Być może uczestniczyła ona w początkowej fazie zdarzenia, więc pokrzywdzony postanowił przedstawić jej stan jako niepozwalający na samodzielne chodzenie, ale znowu nie ma to znaczenia dla oceny przebiegu przestępstwa.</p>	
	<p>Zeznania pozostałych świadków poza T. Z. (1)</p>	<p>Sąd ocenił zeznania pozostałych świadków jako wiarygodne, gdyż są one rzeczowe, konkretne, wewnętrznie i wzajemnie niesprzeczne, jak również znajdują potwierdzenie w pozostałym materiale dowodowym ujawnionym w toku postępowania, na podstawie którego sąd ustalił stan faktyczny w sprawie.</p>	
	<p>Opinie sądowo-psychiatryczne, sądowo-psychologiczne oraz pozostałe opinie biegłych w sprawie</p>	<p>Na uznanie za w pełni wiarygodne zasługują opinie biegłych psychiatrów i psychologów, a także pozostałych powołanych biegłych, dotyczące osób występujących w sprawie, albowiem biegli w wyczerpujący sposób</p>	

		przedstawili ocenę stanu zdrowia psychicznego tych osób, a także innych okoliczności, na jakie zostali powołani. Opinie zostały sporządzone zgodnie z wymogami określonymi w art. 202 k.p.k., przez osoby o niekwestionowanym poziomie wymaganej wiedzy specjalistycznej, w sposób fachowy, wszechstronny i logiczny.	
	Pozostała dokumentacja	Na uznanie za wiarygodne co do ich treści, formy oraz legalności sporządzenia zasługują dowody z ujawnionych w sprawie dokumentów, m.in. protokołów badania trzeźwości analizatorem wydechu czy dokumentacji fotograficznej. Dokumenty zostały sporządzone zgodnie z przepisami prawa. Ich treść nie budziła wątpliwości ani stron, ani sądu.	
2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)			
Lp. faktu z pkt 1.1 albo 1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu	
	Wyjaśnienia J. M. (1) (częściowo) k. 391-396 t.	Sąd uznał za częściowo niewiarygodne wyjaśnienia oskarżonego	

II, k. 101-102 t. I, k. 86-89
t. I, k. 674v t. IV

J. M. (1) w zakresie informacji, zgodnie z którymi do jego mieszkania włamały się dwie osoby (J. R. i nieustalona niska osoba) posiadające niebezpieczne narzędzie w postaci łomu lub metalowej rury, zaś J. M. (1) zmuszony był odeprzeć atak, działając w obronie koniecznej. Za niewiarygodne zostały uznane także wyjaśnienia, zgodnie z którymi oskarżony został zatrzymany przez policję, ponieważ znalazł się w złym miejscu w złym czasie (tj. kiedy zauważył, że zniszczono mu drzwi, wyszedł z mieszkania i zaczął schodzić po schodach, a ktoś wskazał jego osobę policji, mimo że nikogo nie ugodził nożem), a ponadto, że z nikim się tego dnia nie kłócił. Wyjaśnienia złożone przez oskarżonego nie znajdują potwierdzenia wśród innych dowodów zebranych w sprawie, a ponadto wzajemnie się wykluczają – J. M. (1) podał bowiem dwie wersje zdarzenia, w jednej zaprzeczył jakimkolwiek atakowi niebezpiecznym narzędziem, a w drugiej potwierdził takie zdarzenie, jednak nie jako atak, lecz jako działanie w obronie koniecznej. Takie opisy zdarzenia stoją w oczywistej sprzeczności z zeznaniami złożonymi zarówno przez pokrzywdzonego J. R., jak i pozostałych świadków, i z

		<p>tego powodu należy uznać je za niewiarygodne.</p> <p>Wyjaśnienia mające świadczyć o obronie koniecznej oskarżony złożył po skonsultowaniu się z obrońcą i został dodatkowo wysłuchany na wniosek obrońcy. Gdyby rzeczywiście oskarżony został napadnięty w swoim łóżku, zapamiętałby ten fakt i od początku by tak wyjaśnił. Obrona miałaby miejsce w jego mieszkaniu. W pierwszych wyjaśnieniach stwierdził on jednak, że wyszedł na korytarz, co koresponduje z zeznaniami przesłuchanych świadków oraz ujawnionymi śladami krwi – na korytarzu, a nie w lokalu J. M. (1). Ponadto z zeznań świadków wynika, że zanim oskarżony użył noża, trwała kłótnia obu mężczyzn i szamotanina na korytarzu. Nic nie wskazuje na to, aby oskarżony użył noża w obronie przed atakiem na niego leżącego w łóżku – ani jego wyjaśnienia przed ustaleniem linii obrony z obrońcą, ani jakkolwiek inny dowód.</p>	
	<p>Częściowo zeznania J. R., S. P. (1), E. P. (1), K. H., T. R., S. K., R. K., K. J.</p>	<p>Sąd uznał zeznania pokrzywdzonego i wymienionych świadków za niewiarygodne w zakresie, w jakim podają sprzeczne ze sobą informacje co do szczegółów zdarzenia</p>	

takich jak skład osób udzielających pomocy pokrzywdzonemu (jedynie udzielenie jej przez S. P. (1) nie wywołało żadnych wątpliwości), czy też jak znaleźli się na miejscu zdarzenia poszczególni świadkowie – kto z nich wyszedł z mieszkania T. R., a kto R. K.. Ustalenie wymienionych szczegółów dotyczących zdarzenia nie jest możliwe w świetle zebranych dowodów. Świadcowie, którzy w dniu popełnienia przestępstwa znaleźli się na korytarzu budynku przy ul. (...) w W., zgadzają się co do istotnych faktów takich jak zaatakowanie przez J. M. (1) pokrzywdzonego, udzielanie J. R. pomocy czy też zaistnienie sporu o zepsucie drzwi. Zważyć należy, iż w dniu tym znaczna część świadków (o ile nie wszyscy) znajdowali się pod wpływem alkoholu, co mogło zaważyć na tym, że najlepiej zapamiętali ww. najistotniejsze okoliczności, a szczegóły mniej ważne zatarły się nieco w ich pamięci lub też w chaosie, który niewątpliwie zapanował w budynku, nie zauważyli wszystkich szczegółów. Z tego względu zeznania pokrzywdzonego i świadków uznać należy w tym zakresie za niemające znaczenia dla ustalenia faktów związanych z wyczerpaniem przez

		oskarżonego znamion przestępstwa.	
	Zeznania T. Z. (2)	Świadek ten jest kolegą oskarżonego i ewidentnie chciał swoimi zeznaniami mu pomóc. Nie mówił o powstaniu ran pokrzywdzonego, gdyż nie kwestionował, że nie był tego świadkiem. Jest mało wiarygodne, że świadek widział S. P. (1) i J. R. dobijających się do oskarżonego. Nie sposób na podstawie tych zeznań ustalić tej okoliczności ponad wszelką wątpliwość, choć sąd nie wyklucza, że z pokrzywdzonym do drzwi oskarżonego dobijała się K. H. albo S. P. (1). Jest to jednak kolejna okoliczność nie dotycząca istoty sprawy.	
	Sprawozdanie z badań daktyloskopijnych k. 360-365 t. II	Sąd stwierdził, że niniejszy dowód nie ma znaczenia dla ustalenia faktów, jako że nie jest to dowód, który mógłby świadczyć ani na korzyść, ani na niekorzyść J. M. (1). Na badanym narzędziu w postaci noża nie ujawniono żadnych odbitek palców, co nie przesądza o braku sprawstwa oskarżonego; na narzędziach nie zawsze pozostają czytelne linie papilarne osób z nich korzystających.	
3.	PODSTAWA PRAWNA WYROKU		

	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Oskarżony	
#	3.1. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania zgodna z zarzutem		
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
#	1.1. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania niezgodna z zarzutem	I	J. M. (1)
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
Zgodnie z art. 148 § 1 k.k. podlega karze pozbawienia wolności na czas nie krótszy od lat 8, karze 25 lat pozbawienia wolności albo karze dożywotniego pozbawienia wolności, kto zabija człowieka. Zgodnie z orzecznictwem znamię czasownikowe „zabija” realizuje każda, dowolna czynność sprawcy, o ile może doprowadzić do osiągnięcia skutku śmiertelnego objętego umyślnością (vide: wyrok Sądu Apelacyjnego w Szczecinie z dnia 28.09.2017 r., sygn. akt II AKa 192/16). Przestępstwo zabójstwa			

może być popełnione wyłącznie umyślnie, zaś dla odpowiedzialności sprawcy wystarczające jest, aby obejmował skutek śmiertelny zamiarem bezpośrednim lub ewentualnym (vide: Komentarz do art. 148 k.k., red. Stefański 2023). O ataku w klatkę piersiową Sąd Najwyższy wypowiedział się natomiast następująco: „Sprawca (...) mierząc na wysokości klatki piersiowej, gdzie zarówno po lewej, jak i prawej stronie znajdują się ważne dla życia organy (nie tylko serce), musi przewidywać możliwość pozbawienia człowieka życia bądź co najmniej godzić się z taką możliwością. Okoliczności te automatycznie same przez się nie przesądzają o tym, że sprawca działał w zamiarze zabójstwa, ale należy je rozważyć w powiązaniu z innymi składnikami zdarzenia” (vide: postanowienie SN z dnia 6 stycznia 2004 r., sygn. akt IV KK 276/03). W myśl natomiast art. 13 § 1 k.k. za usiłowanie odpowiada, kto w zamiarze popełnienia czynu zabronionego swoim zachowaniem bezpośrednio zmierza do jego dokonania, które jednak nie następuje.

Jak wskazuje przepis art. 157 § 1 k.k., kto powoduje naruszenie czynności narządu ciała lub rozstrój zdrowia, inny

niż określony w art. 156 § 1, podlega karze pozbawienia wolności od 3 miesięcy do lat 5. Przepis ten usytuowany został zatem pomiędzy uszczerbkiem z art. 157 § 2 k.k., tj. uszczerbkiem trwającym nie dłużej niż 7 dni, a tzw. ciężkim uszczerbkiem na zdrowiu z art. 156 § 1 k.k., tj. m.in. pozbawieniem wzroku, słuchu, innym ciężkim kalectwem.

Zgodnie natomiast z art. 11 § 2 k.k. jeżeli czyn wyczerpuje znamiona określone w dwóch albo więcej przepisach ustawy karnej, sąd skazuje za jedno przestępstwo na podstawie wszystkich zbiegających się przepisów. Jest to instytucja tzw. kumulatywnego zbiegu przepisów.

Odnosząc powyższe uregulowania prawne do realiów niniejszego postępowania, wskazać należy, że w świetle zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego nie budzi wątpliwości fakt, że J. M. (1) swym zachowaniem zrealizował wszystkie znamiona czynu z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 148 § 1 k.k. w zb. z art. 157 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k.

Oskarżony usiłował dokonać zabójstwa J. R.; jego działania, takie jak trzykrotne godzenie pokrzywdzonego

kuchennym nożem o długości ostrza ok. 12 cm w klatkę piersiową i w okolice brzucha, a więc w miejsca, gdzie znajdują się ważne dla życia narządy wewnętrzne, niewątpliwie wskazują na bezpośredni zamiar zabójstwa. Konkluzja ta jest zgodna z przytoczonym wyżej orzeczeniem SN. Zamiar ten nie może zostać wykluczony po powiązaniu faktu godzenia nożem w klatkę piersiową z innymi składnikami zdarzenia, takimi jak stan nietrzeźwości oskarżonego w chwili popełnienia czynu. Wypicie alkoholu wywoływało o oskarżonego wzmożony stan agresji, o którym to działaniu wiedział na pewno sam, skoro także świadkowie w niniejszej sprawie wskazują, że J. M. (1) po spożyciu alkoholu stawał się agresywny i zaczepiał sąsiadów. J. M. (1) w stan taki wprowadził się z własnej, nieprzymuszonej woli. Oskarżony nie osiągnął zamierzonego celu nie dlatego, że sam taki zamiar porzucił, lecz z powodu postawy pokrzywdzonego (który sam prosił o wezwanie pogotowia) i udzielonej mu w trakcie i po zdarzeniu pomocy. Obrażenia, jakich doznał pokrzywdzony, poskutkowały naruszeniem funkcji narządu ciała na okres powyżej 7

dni. Utrata czucia na fragmencie klatki piersiowej z oczywistych względów nie może zostać zakwalifikowana jako uszczerbek z art. 157 § 2 k.k., nie stanowi jednakże również ciężkiego uszczerbku na zdrowiu. Obrażenia te zakwalifikować należy jako uszczerbek na zdrowiu określony w art. 157 § 1 k.k. O winie oskarżonego świadczy to, że jest dorosły i w chwili czynu miał zachowaną poczytalność. Czyn popełniony przez oskarżonego wypełnia zatem znamiona przestępstwa z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 148 § 1 k.k. w zb. z art. 157 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k.

Sąd dokonał zmiany w zakresie czynu zarzucanego oskarżonemu, polegającej na tym, że w jego opisie słowa „co najmniej dwukrotnie” zastąpił słowami „trzykrotnie”. Liczba ran została bowiem stwierdzona dokładnie przez lekarzy w czasie pobytu pokrzywdzonego w szpitalu. Sąd dodał też kwalifikację z art. 157 § 1 k.k., zgadzając się z poglądem o zasadności kumulatywnej kwalifikacji usiłowania zabójstwa w razie spowodowania konkretnego uszczerbku na zdrowiu.

#	3.2. Warunkowe umorzenie postępowania		
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach warunkowego umorzenia postępowania			
#	3.3. Umorzenie postępowania		
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach umorzenia postępowania			
#	3.4. Uniewinnienie		
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach uniewinnienia			
4. KARY, Środki Karne, PRzepadek, Środki Kompensacyjne i środki związane z poddaniem sprawcy próbie			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
J. M. (1)	I		Wymierzając oskarżonemu J. M. (1) karę 9 lat pozbawienia wolności, sąd kierował się zasadami określonymi w rozdziale

VI kodeksu karnego, w szczególności art. 53 k.k. Sąd wnikliwie analizował zarówno elementy przedmiotowe, jak i podmiotowe czynu z troską, aby wymiar kary spełnił poczucie społecznej sprawiedliwości kary, był adekwatny do stopnia winy i osiągnął swe cele zapobiegawcze i wychowawcze.

Z okoliczności wpływających obciążająco na wymiar kary sąd uwzględnił znaczny stopień winy, jak i znaczny stopień społecznej szkodliwości czynu popełnionego przez oskarżonego. Nie zaszła żadna z okoliczności wyłączających winę czy też bezprawność czynu.

Jak zaznaczono powyżej, sąd wziął pod uwagę wysoką społeczną szkodliwość czynu popełnionego przez oskarżonego, na który wskazuje przede wszystkim godzenie w ważne dobro chronione prawem, jakim jest życie i zdrowie człowieka. Jednocześnie sąd miał na względzie właściwości i warunki osobiste oskarżonego oraz to, że nie był on uprzednio karany za przestępstwo podobne (k. 148 t. I). Stopień winy oskarżonego jest niewątpliwie wysoki.

Okolicznością łagodzącą jest zaczepne działanie

			<p>pokrzywdzonego w dniu zdarzenia i nagłość zamiaru oskarżonego. Te dwie okoliczności spowodowały orzeczenie kary w pobliżu dolnej granicy ustawowego zagrożenia.</p> <p>Wymierzona kara jest zdaniem sądu adekwatna do stopnia zawinienia i szkodliwości społecznej czynu oraz spełni cele prewencji ogólnej i szczególnej, jak również potrzeby w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa.</p>
5.	<i>1Inne</i> ROZSTRZYGNIECIA ZAwarte w WYROKU		
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
J. M. (1)	II		<p>Mając na uwadze, że J. M. (1) został zatrzymany w niniejszej sprawie w dniu 25 lipca 2021 roku o godz. 23:15, a następnie zastosowano wobec niego środek zapobiegawczy w postaci tymczasowego aresztowania, sąd na podstawie art. 63 § 1 k.k. zaliczył na poczet orzeczonej wobec niego kary 9 lat pozbawienia wolności okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie od dnia 25 lipca 2021 roku o godz. 23:15 do dnia 15 czerwca 2023 roku.</p>

J. M. (1)	III		Wobec stwierdzenia zbędności dla postępowania karnego dowodu rzeczowego opisanego w wykazie dowodów rzeczowych i śladów kryminalistycznych nr I/122/22/P na karcie 379 akt sprawy pod pozycjami 1., 2., 3. i 7., sąd postanowił orzec jego zwrot na rzecz osoby uprawnionej, tj. J. M. (1).
J. M. (1)	IV		Wobec stwierdzenia zbędności dla postępowania karnego dowodu rzeczowego opisanego w wykazie dowodów rzeczowych i śladów kryminalistycznych nr I/122/22/P na karcie 379 akt sprawy pod pozycjami 4. i 5., sąd postanowił orzec jego zwrot na rzecz osoby uprawnionej, tj. S. P. (1).
J. M. (1)	V		Wobec stwierdzenia zbędności dla postępowania karnego dowodu rzeczowego opisanego w wykazie dowodów rzeczowych i śladów kryminalistycznych nr I/122/22/P na karcie 379 akt sprawy pod pozycją 6., sąd postanowił orzec jego zwrot na rzecz osoby uprawnionej, tj. K. H..
1.6. inne zagadnienia			

<p>W tym miejscu sąd może odnieść się do innych kwestii mających znaczenie dla rozstrzygnięcia, a niewyjaśnionych w innych częściach uzasadnienia, w tym do wyjaśnienia, dlaczego nie zastosował określonej instytucji prawa karnego, zwłaszcza w przypadku wnioskowania orzeczenia takiej instytucji przez stronę</p>		
BRAK		
7. <i>Koszty procesu</i>		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
VI	O wynagrodzeniu za obronę z urzędu oskarżonego orzeczono na podstawie obowiązujących w tym zakresie przepisów - po uwzględnieniu treści wyroku Trybunału Konstytucyjnego z 20 grudnia 2022 r. SK 78/21.	
VII	Mając na uwadze aktualną sytuację życiową i majątkową oskarżonego, sąd na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. zwolnił go od ponoszenia kosztów sądowych, obciążając wydatkami Skarb Państwa.	